

Извори материјала за Радну свеску

11–17. ЈУЛА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. САМУИЛОВА 20-21

„Јехова је праведан Бог“

it-1-E 932 ¶1

Гаваон

Гаваоњани су вековима постојали као народ, иако је краљ Саул хтео да их уништи. Међутим, Гаваоњани су стрпљиво чекали да Јехова разоткрије ту неправду. Он је то и учинио када је проузроковао трогодишњу глад у Давидово време. Давид се обратио Јехови и сазнао да је у питању кривица за крв. Затим је питао Гаваоњане чиме може да се искупи та неправда. Гаваоњани су рекли да се сребром и златом не може надокнадити оно што су им учинили Саул и његов дом, јер се према Мојсијевом закону не сме узимати откупнина за живот убице (Бр 35:30, 31). Они су такође били свесни тога да нико не могу одузети живот на своју руку. Тек када је Давид рекао да ће учинити за њих све што траже, рекли су да им преда седам Саулових „синова“. Чињеница да је кривица за крв лежала и на Саулу и на његовом дому указује на то да су Саулови синови директно или индиректно учествовали у свему томе иако је Саул по свему судећи био иницијатор (2Са 21:1-9). Овде се није радило о томе да су синови били погубљени због греха својих очева (Пз 24:16) већ о спровођењу правде у складу са законом „живот за живот“ (Пз 19:21).

25–31. ЈУЛА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. САМУИЛОВА 23-24

„Да ли те оно што дајеш Јехови нешто кошта?“

it-1-E 146

Орна

Орна је по свему судећи хтео да поклони Да-

виду земљу на којој би подигао олтар, као и говеда и дрва за жртву паљеницу, али Давид је инсистирао да све то плати. Према 2. Самуиловој 24:24, Давид је гумно и говеда купио за 50 сикала сребра (око 100 евра). Међутим, 1. Летописа 21:25 каже да му је Давид то место платио 600 сикала злата (око 68 200 евра). Писац Друге књиге Самуилове говори само о куповини места за олтар и онога што је било потребно за приношење жртве паљенице, тако да се цена односила само на то. С друге стране, писац Прве књиге летописа говори о храму који је касније саграђен на том месту и цену повезује са том изградњом (1Ле 22:1-6; 2Ле 3:1). Пошто је читав храмски комплекс био прилично велик, изгледа да се износ од 600 сикала злата односи на куповину тог земљишта, а не на куповину малог парчета земље на коме је Давид првобитно подигао олтар.

1–7. АВГУСТА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 1. КРАЉЕВИМА 1-2

„Да ли учиш из својих грешака?“

it-2-E 987 ¶4

Соломон

Када су Адонија и његови завереници чули музику која је допирала из правца Гиона, недалеко од места где су се налазили, и како људи узвикују: „Живео краљ Соломон“, уплашили су се и разбежали. Соломон није желео да се свети и тако баци сенку на своје усталичење. Тиме је наговестио да ће мир бити главно обележје његове владавине. Да је Адонија био на Соломоновом месту, сигурно би га казнио смрћу. Адонија је побегао и ухватио се за рогове олтара, али Соломон је послао своје људе да га доведу пред њега. Рекао му је да неће погинути ако се буде понашао као честит човек и послао га је кући (1Кр 1:41-53).

it-1-E 49

Адонија

Међутим, после Давидове смрти, Адонија је молио Витсавеју да у његово име разговара са Соломоном и да од њега тражи да му за жену да Ависагу, која је послуживала и неговала Давида. Он је Витсавеји рекао: „Ти добро знаш да је краљевство требало да припадне мени и да је цео Израел очекивао да ја будем краљ.“ Тиме је заправо рекао да сматра да је лишен свог права, иако је претходно признао да је то била Божја воља (1Кр 2:13-21). Иако се његов захтев може узети једноставно као жеља да му се на неки начин надокнади губитак краљевства, тај захтев ипак указује и на то да Адонија није потиснуо своје амбиције, будући да су на древном Истоку жене и конкубине краља могле припасти само његовом законском наследнику. (Упоредити са 2Са 3:7; 16:21.) Соломон је управо тако протумачио тај захтев и наредио је да се Адонија погуби. Послао је Ве-нају да то одмах учини (1Кр 2:22-25).

15–21. АВГУСТА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 1. КРАЉЕВИ- МА 5–6

„Вредно су радили свим срцем“

it-1-E 424

Кедар

Хиљаде људи је било ангажовано на сечи стабала кедрова. Сва та стабла требало је допремити до Тира и Сидона на обали Средоземног мора, увезивати их у сплавове и затим морем превести, по свему судећи до Јопе. Одатле их је требало транспортовати даље до Јерусалима. Сав тај огроман посао је могао бити завршен захваљујући договору између Соломона и Хирама (1Кр 5:6-18; 2Ле 2:3-10). У време владавине краља Соломона, у Јерусалим је стизало толико кедровине да се говорило да је има „као дивљих смокава“ (1Кр 10:27; упоредити са Ис 9:9, 10).

it-2-E 1077 ¶1

Храм

Соломон је из целог Израела одредио 30 000 људи који су радили за њега. Сваког месеца их је слао на Ливан у сменама од по 10 000. Свака смена је месец дана била на Ливану, а два месеца код куће (1Кр 5:13, 14). Од свих странаца који су били у израелској земљи одредио је 70 000 носача терета и 80 000 клесара (1Кр 5:15; 9:20, 21; 2Ле 2:2). Поставио је 550 намесника који су надгледали радове, а они су по свему судећи имали 3 300 помоћника (1Кр 5:16; 9:22, 23). Изгледа да је међу њима било 250 Израелаца и 3 600 странаца (2Ле 2:17, 18).

22–28. АВГУСТА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 1. КРАЉЕ- ВИМА 7

„Коју нам поруку преносе два стуба?“

it-1-E 348

Воас, II

Огроман стуб од бакра који се налазио с леве, то јест северне, стране предворја Соломоновог величанственог храма био је назван Воас, што вероватно значи „у снази“. Стуб који се налазио с десне, то јест јужне, стране назван је Јахин, што значи „нека он [Јехова] утемељи“. Дакле, онај ко је гледао у правцу храма, читајући с десна налево оно што пише на оба стуба заправо би прочитао следеће: „Нека [Јехова] утемељи [храм] у снази“ (1Кр 7:15-21).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-1-E 263

Прање

Од оних који су желели да служе Јехови у свестости и чистоћи захтевало се да у физичком погледу буду чисти. То се јасно види из прописа везаних за свети шатор и касније за службу у храму. На пример, приликом увође-

ња у службу, првосвештеник Арон и његови синови морали су да се оперу водом пре него што би обукли свештеничку одећу (Из 29:4-9; 40:12-15; Ле 8:6, 7). Свештеници су за прање руку и ногу користили воду из умиваоника од бакра који се налазио у дворишту светог шатора, а касније из огромног мора од ливеног метала у Соломоновом храму (Из 30:18-21; 40:30-32; 2Ле 4:2-6). Првосвештеник је на Дан очишћења морао да се окупа два пута (Ле 16:4, 23, 24). Они који су одводили јарца одређеног за Азазела, они који су спаљивали остатке животиња принетих на жртву и они који су спаљивали црвену јуницу изван логора морали су да се окупају и да оперу своју одећу пре него што би поново могли да уђу у логор (Ле 16:26-28; Бр 19:2-10).

29. АВГУСТА – 4. СЕПТЕМБРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 1. КРАЉЕ- ВИМА 8

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-1-E 1060 ¶4

Небеса

Када је Соломон изградио храм у Јерусалиму, рекао је да Бога не могу обухватити „ни небеса ни небо над небесима“ (1Кр 8:27). Будући да је Јехова створио небеса, он је изнад њих и „само његово име [је] узвишено изнад свега. Његово величанство је веће од земље и неба“ (Пс 148:13). Јехови је тако лако да измери небеса као што је човеку лако да измери неки предмет који му стаје на длан и није већи од распона између врха палца и малог прста (Ис 40:12). Соломонове речи не значе да Бог нема неко место на ком пребива, нити значе да је он свеприсутан и да се налази свуда и у свему. То потврђује и чињеница да је Соломон рекао да Јехова слуша молитве својих слугу „с неба“, с места где пребива, што се односи на духовно подручје (1Кр 8:30, 39).